

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Viktora Kučery a soudců JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Jakuba Camrdy v právní věci žalobkyně: **Mgr. Ing. Petra Hýsková**, insolvenční správkyně, se sídlem Tyršova 1835/13, Praha, proti žalovanému: **Ministerstvo spravedlnosti**, se sídlem Vyšehradská 427/16, Praha, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 6. 5. 2021, č. j. 11 A 2/2019 - 263, o návrhu žalobkyně na přiznání odkladného účinku,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se p ř i z n á v á** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Kasační stížností se žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) domáhá zrušení v záhlaví označeného rozsudku Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“), kterým byla zamítnuta její žaloba proti rozhodnutí ministra spravedlnosti ze dne 19. 12. 2018, č. j. MSP-45/2018-ORA-ROZ/14. Tímto rozhodnutím ministr spravedlnosti zamítl rozklad a potvrdil rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 10. 2018, č. j. MSP-25/2018-OINS-SRIS/8, kterým zrušil stěžovatelce povolení vykonávat činnost insolvenčního správce podle § 13 odst. 1 písm. a) zákona č. 312/2006 Sb., o insolvenčních správcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o insolvenčních správcích“) – a to z důvodu, že nesplňuje podmínku bezúhonnosti ve smyslu § 7 odst. 1 písm. d) citovaného zákona, neboť byla v posledních 5 letech statutárním orgánem právnické osoby, o jejímž úpadku bylo v insolvenčním řízení pravomocně rozhodnuto.

[2] Společně s kasační stížností podala stěžovatelka návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).

[3] Návrh o přiznání odkladného účinku stěžovatelka odůvodnila tím, že nepřiznání odkladného účinku by mělo zásadní a negativní dopad do majetkové sféry jí samé, jakož i jejich zaměstnanců a dalších spolupracujících osob; příjem z výkonu činnosti insolvenčního správce totiž představuje majoritní (až 95 %) podíl příjmů stěžovatelky. Negativně dotčení by nepochybně byli všichni účastníci všech (272) insolvenčních řízení, ve kterých působí stěžovatelka jako insolvenční správkyně, neboť předávání těchto řízení novým insolvenčním správcům by způsobilo jejich průtahy a zvýšené administrativní náklady. Proti uvedené újmě stěžovatelky nestojí podle jejího názoru žádná újma způsobená jiným osobám a současně by přiznání odkladného účinku nebylo v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Stěžovatelka byla dne 12. 3. 2019 opětovně zapsána do zvláštní části seznamu insolvenčních správců a je nesporné, že u ní nadále překážka ztráty bezúhonnosti dána není. Nicméně získání zvláštního povolení insolvenčního správce nenahrazuje (a to ani částečně) dříve zrušené povolení základní, a v tomto duchu je dle stěžovatelky k jejímu návrhu rovněž přístupovat.

[4] Žalovaný k návrhu na přiznání odkladného účinku uvedl, že stěžovatelka dostatečně konkrétně svoji újmu neprokázala a nikterak se nevypořádala ani s případnou újmou, která může hrozit účastníkům insolvenčních řízení. Ohledně absence rozporu s veřejným zájmem žalovaný uvedl, že v dané věci spočívá veřejný zájem v řádném výkonu činnosti insolvenčních správců a s tím spojené důvěryhodnosti celé profese. Co se týče okolností, za nichž došlo ke ztrátě bezúhonnosti insolvenčního správce, uvedl žalovaný, že nemá možnost správního uvážení; nicméně v obecné rovině poznamenal, že pokud insolvenční správce je nebo byl statutárním orgánem právnické osoby, která se dostala do úpadku, lze pochybovat o schopnostech a znalostech daného insolvenčního správce. Navrhl proto, aby Nejvyšší správní soud návrh na přiznání odkladného účinku zamítl.

[5] Podle § 107 s. ř. s. nemá kasační stížnost odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat, přitom se užije přiměřeně § 73 odst. 2 s. ř. s., podle kterého lze přiznat odkladný účinek žalobě, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[6] Je třeba zdůraznit, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je mimořádným institutem, kterým Nejvyšší správní soud prolamuje před vlastním rozhodnutím ve věci samé právní účinky pravomocného rozhodnutí městského soudu, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není případně jako celek zákonným postupem zrušeno. Přiznání odkladného účinku proto musí být vyhrazeno pro ojedinělé případy, které zákonodárce vyjádřil v § 73 odst. 2 s. ř. s.

[7] Po zhodnocení důvodů uvedených stěžovatelkou a okolností projednávané věci dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti jsou v daném případě splněny.

[8] Stěžovatelka dostatečným způsobem tvrdila, jaká újma jí může vzniknout právními následky rozhodnutí ministra spravedlnosti, přičemž tato újma není vzhledem k jejím poměrům bagatelní. V usnesení ze dne 21. 5. 2014, č. j. 6 Afs 73/2014 - 56, přitom Nejvyšší správní soud již ozřejmil, že z obecného pohledu je újma významná, jestliže způsobuje stěžovateli vážné obtíže nebo významné poruchy v jeho životě, fungování, činnosti apod.

[9] Nejvyšší správní soud – i s ohledem na své usnesení ze dne 17. 7. 2019, č. j. 5 As 206/2019 - 47, kterým přiznal odkladný účinek předchozí kasační stížnosti stěžovatelky – konstatuje, že nemá důvod pochybovat, že příjmy ze příjmů z činnosti insolvenční správkyně jsou *de facto* jejím výhradním příjmem a okamžitý výkon napadeného rozhodnutí mohl vést k takovým následkům, které by mohly způsobit stěžovateli vážné obtíže v její činnosti, jakož i v činnosti jejích zaměstnanců a spolupracovníků.

[10] Nejvyšší správní soud proto konstatuje, že výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí ministra spravedlnosti mohou pro stěžovatelku znamenat nepoměrně větší újmu, než která vznikne tím, že povolení k výkonu činnosti insolvenční správkyně nebude ihned zrušeno. Tato újma je přitom tak významná, že opravňuje využít výjimku z pravidla, že kasační stížnost odkladný účinek nemá.

[11] Nejvyšší správní soud dále posoudil návrh na přiznání odkladného účinku i z hlediska zbývajících podmínek stanovených v § 73 odst. 2 s. ř. s., přičemž neshledal, že by se přiznání odkladného účinku kasační stížnosti do doby rozhodnutí Nejvyššího správního soudu o věci

pokračování

samé jakkoli negativně dotklo jiných osob; rovněž podmínku, podle níž přiznání odkladného účinku nesmí být v rozporu s důležitým veřejným zájmem, má zdejší soud za splněnou.

[12] K otázce možného rozporu s důležitým veřejným zájmem se Nejvyšší správní soud již vyjádřil v usnesení ze dne 19. 11. 2014, č. j. 1 Azs 160/2014 – 25, když dospěl k závěru, že „pokud jde o možný rozpor s důležitým veřejným zájmem, je opět nutné poměřit na jedné straně újmu brožící stěžovateli v případě nepřiznání odkladného účinku, a na straně druhé důležité zájmy společnosti. Pro zamítnutí návrhu přitom nepostačuje pouze existence kolidujícího veřejného zájmu, jak by se mohlo zdát z doslovného výkladu § 73 odst. 2 s. ř. s. Toto ustanovení nutno vykládat ústavně konformním způsobem, a proto je třeba za pomoci testu proporcionality vážit intenzitu brožícího zásahu do základního práva svědčícího žalobci s intenzitou narušení veřejného zájmu (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2008, č. j. 5 As 17/2008 – 131, č. 1698/2008 Sb. NSS).“

[13] V případě stěžovatelky stojí proti podstatné újmě, která jí hrozí, důležitý veřejný zájem na tom, aby činnost insolvenčních správců vykonávaly pouze takové osoby, které splňují požadavky stanovené zákonem o insolvenčních správcích. Nejvyšší správní soud má však za to, že intenzita hrozícího zásahu do práv stěžovatelky je vyšší než riziko narušení tohoto veřejného zájmu. Stěžovatelka vykonala zvláštní zkoušky insolvenčního správce podle zákona o insolvenčních správcích a byla dne 12. 3. 2019 opětovně zapsána do zvláštní části seznamu insolvenčních správců. Bude-li vykonávat činnost insolvenční správkyně i po dobu řízení o kasační stížnosti, nebude uvedený veřejný zájem nijak zásadně narušen. Pokračováním v této činnosti bude naopak zabráněno průtahům způsobeným změnou insolvenčního správce v řadě insolvenčních řízení.

[14] Z uvedených důvodů tedy Nejvyšší správní soud dle § 107 ve spojení s § 73 odst. 2 až 4 s. ř. s. přiznal kasační stížnosti odkladný účinek. Vzhledem k tomu, že usnesením městského soudu ze dne 19. 1. 2019, č. j. 11 A 2/2019 - 51, byl žalobě přiznán odkladný účinek, postačí v daném případě, že se přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti pozastavují až do skončení řízení o kasační stížnosti právní účinky přezkoumávaného rozsudku městského soudu, neboť tím se fakticky dočasně obnovuje odkladný účinek žaloby proti rozhodnutí žalovaného ve věci zrušení povolení stěžovatelky vykonávat činnost správní správkyně.

[15] V této souvislosti Nejvyšší správní soud považuje za nezbytné zdůraznit, že rozhodnutí o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je pouze dočasné povahy a nijak nepředjímá rozhodnutí Nejvyššího správního soudu o věci samé.

P o u č e n í :

Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 24. června 2021

JUDr. Viktor Kučera
předseda senátu